

РАЗДЕЛ I. “ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ”
СТРАНИ В ПРОИЗВОДСТВОТО ЗА ПРИНУДИТЕЛНО
ИЗПЪЛНЕНИЕ

НОРМАТИВНА УРЕДБА

чл. 210 от ДОПК

I. ОРГАНИ В ИЗПЪЛНИТЕЛНОТО ПРОИЗВОДСТВО.

1. Публичен изпълнител.

Следва да бъде отбелязано, че публичният изпълнител не е страна в изпълнителното производство. Той е органът, който е овластен да извършва предвидените от ДОПК обезпечителни и изпълнителни действия.

2. Контролни органи.

Контролни органи в изпълнителното производство по реда на ДОПК са директора на компетентната териториална дирекция на НАП и съответният административен съд.

II. СТРАНИ В ПРОИЗВОДСТВОТО ЗА ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ.

Съгласно чл. 210, ал. 1 от ДОПК, страни в производството за принудително изпълнение са:

- **публичният взискател.** Той е публичноправен субект - държавен или общински орган, който притежава по закон правомощие да администрира публичното вземане и е посочен като носител на вземането в акта, с който то се установява. По правило публичният взискател е и издател на акта, с който се установява публичното вземане.
- **длъжникът или неговите наследници и правоприменици, както и третите лица, за които е предвидена отговорност за плащането на задължението на длъжника.** Длъжник е правният субект, посочен в изпълнителното основание като задължено лице и може да е местно или чуждестранно физическо (ФЛ) или юридическо лице (ЮЛ). Страни са също и наследниците на починал длъжник - ФЛ и правопримениците на прекратено ЮЛ – длъжник, когато правоприменството е настъпило след издаване на изпълнителното

**СТРАНИ В ПРОИЗВОДСТВОТО ЗА ПРИНУДИТЕЛНО
ИЗПЪЛНЕНИЕ**

основание. По отношение на отговорността на третите лица следва да имате в предвид, че тя следва да бъде установена с ревизионен акт, като това може да бъде установено в отделно ревизионно производство или общо, заедно със задълженията на дружеството.

- **трети лица със самостоятелни права върху обекти на изпълнението** - лица, чиито самостоятелни права следва да бъдат удостоверени с писмени доказателства - аргумент от чл. 266, ал. 4 от ДОПК.
- **обезпечени кредитори** - кредитори, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог или особен залог, както и кредитори с право на задържане.

В производството по принудително изпълнение, страните могат да ползват **вещи лица, пазачи, преводачи** и други лица.

III. ПРАВОПРИЕМСТВО НА ДЛЪЖНИКА.

Когато длъжникът е ФЛ и правоприемството е настъпило преди образуване на изпълнителното производство, може да бъде приложена разпоредбата на чл. 429, ал. 2 от ГПК, във връзка с § 2 от ПЗР на ДОПК. В тези случаи законът презюмира, че призованите да наследят са приели наследството направо и тъй като то включва както правата, така и задълженията на наследодателя, това позволява изпълнителното производство да се насочи върху личното имущество на наследниците на длъжника. Тази презумпция може да бъде оспорена пред публичния изпълнител като наследниците докажат с официални документи по реда на чл. 49 и 61 от Закона за наследството, че са се отказали от наследството или са го приели по опис.

IV. ПРАВОПРИЕМСТВО В ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ ПРОЦЕС.

Правоприемството може да настъпи и при вече започнал изпълнителен процес срещу праводателя. Съгласно разпоредбата на чл. 222, ал. 1, т. 3 от ДОПК, при смърт на длъжника,

с разпореждане на публичния изпълнител принудителното изпълнение се спира, без да се начисляват лихви за срока на спирането, до приемането на наследството. В тези случаи се прилагат правилата на чл. 222, ал. 3 и сл. от ДОПК. За спирането публичният изпълнител е длъжен да уведоми всички участници в производството.

Когато длъжникът е ЮЛ, изпълнението се насочва срещу правоприменника/ците на ЮЛ, съобразно правилата в съответните нормативни актове, уреждащи отговорността на преобразуващите се ЮЛ в зависимост от вида им (чл. 15 и чл. 263и – чл. 263н от Търговския закон; чл. 124 от Закона за корпоративното подоходно облагане; чл. 39 от Закона за кооперациите; чл. 12 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел).